

ترجمه محمود مرادی

هاروکی موراکامی

فهرست

۷	در باره نویسنده
۱۱	خلیج هانالی
۴۱	خرچنگ‌ها
۴۹	یک روز مناسب برای کانگوروها
۵۷	نفر هفتم
۷۷	آینه
۸۵	دختر تولد
۱۰۵	ظهور و سقوط کیک‌های شارپی
۱۱۳	حشره شبتاب

در باره نویسنده

هاروکی موراکامی، نویسنده ژاپنی به سال ۱۹۴۹ در کیوتو به دنیا آمد و از ۱۹۷۴ شروع به نوشتمن کرد. وی تاکنون دو مجموعه داستان و رمان‌های متعددی منتشر کرده است. شاید بتوان دلیل موفقیت موراکامی را جسارتمن در نوشتمن داستان‌هایی متفاوت دانست. بیشتر نویسنده‌گان پس از یافتن زبان یا سبک خاص خودشان در تمام داستان‌هایشان آن را پی می‌گیرند. شاید این کار منطقی باشد و نویسنده را از خطر کردن و جستجوی راهها و تجربه‌های تازه بی‌نیاز کند. اما این جستجوی مستمر بدل به بخشی از نوشهای موراکامی شده است و یکی از ویژگی‌های سبک انحصاری او در نوشتمن به شمار می‌رود. کمتر نویسنده‌ای پس از دستیابی به شهرت و جایگاهی والا، باز هم به آزمودن راههای تازه می‌اندیشد.

موراکامی در مقدمه نسخه انگلیسی کتاب بید نایینا، بانوی خفته^۱ می‌نویسد: «اگر بخواهم در باره نوشتمن رمان و داستان کوتاه ساده سخن بگویم، خواهم گفت نوشتمن رمان یک چالش و نوشتمن داستان کوتاه یک لذت است. اگر نوشتمن رمان مثل کاشتن یک جنگل باشد، نوشتمن داستان کوتاه به کاشتن یک باعچه می‌ماند. این دو یکدیگر را کامل می‌کنند و منظره‌ای حقیقی به وجود می‌آورند که برای من خیلی با ارزش است. در این چشم‌انداز شاخ و برگ‌های

1. *Blind Willow, Sleeping Woman*

درختان، سایه‌های دلپذیری روی زمین می‌اندازد و وزش باد برگ‌های طلایی رنگ درختان را تکان می‌دهد و در همان حال غنچه‌ها در باغها ظاهر می‌شوند و گلبرگ‌های رنگارنگ، پروانه‌ها و زنبورها را به طرف خود می‌کشانند و ما را به یاد تغییر نامحسوس، از فصلی به فصل دیگر می‌اندازند.»

موراکامی وجه تمایز دیگری نیز با پیش تر نویسنده کان امروزی دارد؛ او در هر دو زمینه داستان کوتاه و رمان نویسنده موفقی است. پیش تر رمان نویسان موفق، داستان کوتاه را کنار می‌گذارد و نویسنده‌گانی هم که در عرصه داستان کوتاه به موفقیت رسیده‌اند، کم تر سراغ نوشتن رمان می‌روند.

موراکامی در این باره می‌نویسد:^۱

«از ۱۹۷۹ که نوشتن را شروع کرده‌ام، همواره مابین نوشتن رمان و داستان کوتاه در رفت و آمد بوده‌ام؛ وقتی رمانی را تمام می‌کنم به این فکر می‌افتم که باید چند داستان کوتاه بنویسم و وقتی تعدادی داستان کوتاه نوشتم، حس می‌کنم باید روی نوشتن یک رمان تمرکز کنم. در حال نوشتن رمان هیچ وقت داستان کوتاه نمی‌نویسم و هنگام کار روی داستان کوتاه، هرگز رمان نمی‌نویسم. هر کدام از این‌ها بعضی‌های متفاوتی از ذهنم را درگیر خود می‌کنند و خروج از یکی و رفتن به دیگری زمان می‌برد.»

در ادامه نیز می‌نویسد:

«یکی از خوبی‌های نوشتن داستان کوتاه آن است که زود تمام می‌شود. رساندن یک داستان کوتاه به شکل مناسب معمولاً یک هفتادی برایم طول می‌کشد. (هرچند بازنویسی‌ها هیچ پایانی ندارند). مثل تعهد جسمی و ذهنی ات به رمان نیست که حتماً یکی دو ساله تمامش کنی. وارد اتاق می‌شوی، کارت را تمام می‌کنی و بیرون می‌روی، همین نوشتن یک رمان، برایم چنین به نظر می‌رسد که گویی تا ابد طول خواهد کشید. گاهی وقت‌ها هم اصلاً نمی‌دانم که جان به در می‌برم یا نه. برای همین هم نوشتن داستان کوتاه برایم یک تغییر مسیر ضروری است.»

۱. برگرفته از مقدمه کتاب بید نایینا، بانوی خفته.

او در باره نظر خوانندگان داستان‌های کوتاهش می‌گوید:

«من اساساً رمان نویسم. اما خیلی‌ها هم می‌گویند داستان‌های کوتاهم را به رمان‌هایم ترجیح می‌دهند. این حرف ناراحتم نمی‌کند و نمی‌خواهم متقدعاً داشتن کنم که این‌طور نیست. در حقیقت از شنیدن این حرف خوشحالم...»

موراکامی علاوه بر دو مجموعه داستان کوتاه، رمان‌های زیادی نوشته است که مهم‌ترین آن‌ها عبارتند از:

- ۱. جنوب مرز، غرب خورشید^۲
 - ۲. به دنبال گوسفند و حشی^۳
 - ۳. جنگل نروزی^۴
 - ۴. گاهشمار پرنده کوکی^۵
 - ۵. کافکا در کرانه^۶
 - ۶. پس از تاریکی^۷
- IQ84

1. *South of the Border, West of the Sun*

2. *A Wild Sheep Chase*

4. *The Wind-Up Bird chronicle*

6. *After Dark*

3. *Norwegian Wood*

5. *Kafka on the Shore*